

KULT på GöteborgsOperan

Igor Stravinkijs *Våroffer*

GöteborgsOperans orkester

Decadance Gothenburg /

Koreografi: Ohad Naharin

Pågår till 15 oktober.

KULT har haft sin världspremiär i Göteborg i två fantastiska föreställningar av mycket olika karaktär. Först *Sacre* som har hela GöteborgsOperans orkester som fond uppe på scenen – med dirigenten på monitorer så ingen viftande taktpinne ska störa scenbilden. För i Stravinskij's *Våroffer* går det hett till mellan varven. Men också mycket stillsam, skir musik som Roy Assaf följer i sin koreografi. I öppningsscenen ligger de sju dansarna nära intill varann och rullar långsamt upp och reser sig, eller vecklar ut sig och spricker som knoppar på våren. Mycket vackert.

Sju dansare, perfekt synkroniserade i koreografin, i sina uttryck. De är nära, de rör sig likt älvor i vårkvällen, de nästan smeker, och de slår – på sig själva och varandra. De offras – en efter en...

Jag såg först föreställningen med manliga dansarna. Roy Assaf menar att vi läser föreställningarna olika, beroende på om samma koreografi framförs av män respektive kvinnor. Jag blir nyfiken på att se om han har rätt.

Senare såg jag *Sacre* med sju kvinnliga dansare. Mycket sevärt, inte lika utmanande som när sju män rör sig i sensuella, nära, feminina figurer. Man kan fundera på varför mjuk närhet känns mer utmanande med män. Roy Assaf låter inte heller kvinnorna slå på sig själva eller varandra, så som männen gjorde innan själva offerriten. Även det tål sin jämförelse.

Efter paus något helt annat. Plats för den världsberömde Ohad Naharins Decadance Gothenburg med inspelad musik med allt från

latino till techno och israelisk folkmusik till maxvolym och för ett stort kompani, dvs GöteborgsOperans eget (med dansare från hela världen) – som i sanning utnyttjar hela scenen – och sina egna kroppars möjligheter. Det ser ut som om varje dansare lekande lätt har fått utveckla just sin talang. Sammantaget blir det magnifikt, varmt, roligt, elegant slarvigt och avancerat på en gång. "... dans – en lekplats som tillåter kärleken till dansen och vår förmåga att skratta åt oss själva" har ikonen Ohad Naharin själv sagt om Decadance Gothenburg. Och så är det, vi är med vi också – i hur hög grad får varje ny publik själv välja.

Så gå! Upplev, njut, skratta och förvånas över vad kroppar kan prestera till toner av verkligen all slags musik.

Maria Wallin | Bild: Mats Bäcker